

JUBILEUSZ 2014

*450 lat od przybycia pierwszych jezuitów do Polski
200 lat od wskrzeszenia Towarzystwa Jezusowego*

---

21 października 2014 r.

Ze źródeł naszej duchowości

Należy odnowić i wytrwale rozwijać powstałe dawniej dzieła lub instytucje duszpasterskie, o ile nadal odpowiadają wyznaczonym sobie celom [...].

Niech Nasi również zgodnie z tradycją i duchem Towarzystwa pilnie poszukują nowych form dzieł i prac duszpasterskich dla zaradzenia współczesnym potrzebom naszej misji [...] (*Normy Uzupełniające*, 270).

Refleksja

W kazaniu na górze Pan Jezus wygłosił cały szereg nauk rozpoczynających się od słów: „Słyszeliście, że powiedziano...”. W ten sposób Pan odniósł się to do przykazania obrony życia, do cudzołóstwa, do przysięgi oraz do miłości wszystkich, w tym także nieprzyjaciół. Zanim jednak wygłosił te szczegółowe nauki, poprzedził je deklaracją, że On, Syn Boży, nie przyszedł na ziemię po to, aby znieść stary porządek i jego duchową tradycję, ale doprowadzić do jej wypełnienia. Przemawiał więc do ludzi, którzy „słyszeli” już wcześniej wiele kazań i którzy z pełnym zaangażowaniem starali się spełniać zobowiązania wynikające z natchnionych pism i pouczających słów. Do tych wszystkich – „słyszających” i „pamiętających to, co usłyszeli” – Jezus skierował słowa zachęty, będące zaproszeniem do jeszcze głębszego zrozumienia tych „starych”, lecz wciąż aktualnych nauk. W ten sposób Nauczyciel niejako powtarzał starą naukę, lecz nadawał jej zupełnie nowy sens.

Do tego samego zapraszają nas Konstytucje i Normy Uzupełniające: abyśmy tak przeżywali wszystkie nasze jubileusze i rocznice, aby z jednej strony stały się okazją do pogłębienia naszej historycznej wiedzy, ale abyśmy potrafili od wspomniania przejść do działania. Wspominanie to ma stać się inspiracją do jeszcze gorliwszego poszukiwania nowego sensu starych słów i jeszcze pełniejszego zaangażowania we współpracę z Bogiem. Jest to nowy wymiar naszego jezuickiego „magis”.

Modlitwa

Zabierz, Panie, i przyjmij całą wolność moją,
pamięć moją i rozum, i wolę moją całą,
cokolwiek mam i posiadam.

Ty mi to wszystko dałeś – Tobie to, Panie, oddaję.

Twoje jest wszystko.

Rozporządzaj tym w pełni wedle swojej woli.

Daj mi jedynie miłość Twoją i łaskę,
albowiem to mi wystarcza. Amen.

